

לקראת החופש

מס' 1234567

עובדה היא שבחלק הששי של השנה אין לימודים בבתי הספר. החדרים לומדים, „בנות א"י“, „בנות ירושלים“ ועוד לומדים, הישיבות בודאי לומדות, אבל הסמינרים, בתי ספר „בית יעקב“ אינם לומדים. גזרה היא, וצריך לבטלה, אבל לעת עתה עובדה קיימת, בארה"ב מתארגנים מחנות קיץ הכוללים בין היתר תוכנית לימודים, אבל אצלנו יש — „חופש“.

מס' 1234567

עובדה היא, עכשיו חשבי כיצד ליטול את העוקץ מן „החופש“. אם את בת בכורה במשפחה מבורכת, יש לך תפקיד חשוב מאד. ואולי את הצעירה בבית, אבל „דודה“, זאת גם כן משימה. כתוב, „לכל תכלה ראיתי קץ“. אפשר לפרש כל תכלה הינו שאיפה, יש לה קץ, ויש לה תכלית ומטרה. „הציבי לך ציונים“. קחי עט וגיר, ורשמי לך תוכנית, מה את רוצה ללמוד ולפעול בחופש.

(1) עברי כל שבת פרשת השבוע, מה טוב אם תלמדי עם רש"י, וטוב מאד לחפש חברה ללמוד. גם יש לפעמים להביט במדרשים „רבה“, „תנחומא“, „ילקוט שמעוני“.

(2) ספר „דברי הימים“ בו אין לומדים, לא בסמינר ולא בביה"ס היסודי. למדי את הספר המדבר בעיקר על מלכי יהודה והשוי לספר „מלכים“.

(3) יש לקרוא ספרי הרב להמן זצ"ל, בכל אופן את „רבי יוסלמן“, המביא לידי אמונה ובטחון, לידי אהבת תורה ואמונת חכמים — ספרי אהרמן ושכנוביץ, זריצקי „ניצוצי גבורה“. ערך רב יש בקריאת הספר „בטוב ירושלים“ של רבי בן-ציון יאדלר זצ"ל, וישנם עוד הרבה ספרים על תולדות ירושלים, כגון הספר „ירושלים של מעלה“. חלק מן הספרים שהזכרתי יש לקרוא מתוך גישה ביקורתית. רבי בן-ציון יאדלר עמד במחיצה של גדולי ירושלים,

ולכן אין מקום לגישה ביקורתית. אבל ספרים שחוברו על ידי סופרים חרדים שאינם גדולי תורה, יש לקרוא מתוך רשות לביקורת. ישנם ספרי עיון שנכתבו בסגנון לא קשה, כגון, „אמונה ובטחון“ פ”א ופ”ה. עוד יותר, הספר „חיי עולם“ למרן הגר”י קנייבסקי שליט”א. „בנתיבות האמונה“ של הרב מרקוביץ שליט”א גם כן אינו קשה בסגנונו. כללו של דבר, צריך לקרוא.

(במסגרת „בנות אגו“^{אוצר החכמה} משתדלים לארגן קורסים שונים, ואני מקוה שהודעה על זה תגיע בימים הקרובים. מדובר על קורסים מעשיים).

בהודמנות זאת, הריני להזכיר עוד פעם: טלביזיה נאסרה ע”י חכמי הדור שליט”א, בענין הקונסרבטוריון יש בידינו פסק הוראה בכתב של הרב הגדול הר”ש ווזנר שליט”א. כשיוצאים להתרחץ צריך לשמור על גדרי צניעות, ביחוד במקום של רחיצה „נפרדת“ וגברים מצויים בתפקידים שונים).

בסוף ברצוני להעיר, לא רק אמהות, אחיות וגיסות שמחות על עזרה והקלה. הביטי מסביבך כמה שמחה את יכולה להעניק לאמהות וילדיהן, גם אם זאת שכנה או מכרה. ובמיקרים שאין לאם הכח או הכסף לשמור היטב על הגקיון, מעידה עזרתך על גקיון כפיד.